

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

13.1.2014

B7-0016/2014

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

forretningsordenens artikel 110, stk. 2

om overholdelse af den grundlæggende rettighed til fri bevægelighed i EU
(2013/2960(RSP))

**Rebecca Harms, Daniel Cohn-Bendit, Jean Lambert,
Elisabeth Schroedter, Judith Sargentini, Franziska Keller,
Marije Cornelissen, Hélène Flautre, Malika Benarab-Attou**
for Verts/ALE-Gruppen

RE\1015258DA.doc

PE527.206v01-00

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

B7-0016/2014

**Europa-Parlamentets beslutning om overholdelse af den grundlæggende rettighed til fri bevægelighed i EU
(2013/2960(RSP))**

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen¹,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område²,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger³, og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger⁴,
 - der henviser til kommissær László Andors erklæring af 1. januar 2014 om ophør af restriktioner mod den frie bevægelighed for arbejdstagere fra Bulgarien og Rumænien,
 - der henviser til Kommissionens erklæring af 25. november 2013 om opretholdelse af den frie bevægelighed for personer,
 - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til Rådets og Kommissionens erklæringer af 15. januar 2014 om overholdelse af den grundlæggende rettighed til fri bevægelighed i EU,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at princippet om fri bevægelighed for personer er en grundlæggende rettighed for alle unionsborgere, som er nedfældet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- B. der henviser til, at den frie bevægelighed er et centralt element blandt EU's værdier, som giver Unionens borgere mulighed for at vælge, hvor de vil bo og arbejde, og som skaber bevægelighed og udvikling på arbejdsmarkedet, i uddannelsessystemet og uden for disse;

¹ EUT L 141 af 27.5.2011, s. 1.

² EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

³ EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1.

⁴ EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1.

- C. der henviser til, at den frie bevægelighed for unionsborgere og deres familiemedlemmer fremmer bevægeligheden, men ikke giver rettigheder ud over retten til at opholde sig i op til tre måneder i en anden medlemsstat;
- D. der henviser til, at den frie bevægelighed for arbejdstagere ledsages af såvel rettigheder som forpligtelser og ikke kan betragtes som uindskrænket;
- E. der henviser til, at den frie bevægelighed i EU for personer, der søger muligheder og en ny tilværelse, til dels skyldes fattigdom i visse områder af Unionen;
- F. der henviser til, at fattigdom kan være en grund til, at personer forlader deres hjemland og søger muligheder inden for EU; der henviser til, at medlemsstaterne bør fokusere på at nedbringe fattigdommen i hele EU; der henviser til, at fattigdom i sig selv aldrig kan udgøre en grund til repatriering eller tvangsmæssig tilbagesendelse;
- G. der henviser til, at en mindskelse af fattigdommen er et særligt mål under Den Europæiske Socialfond og Europa 2020-strategien, og der henviser til, at det påhviler medlemsstaterne at anvende de dermed forbundne støttemidler i overensstemmelse hermed;
- H. der henviser til, at princippet om ikke-forskelsbehandling og ligebehandling på arbejdsmarkedet er et centralt princip, som skal overholdes fuldt ud;
- I. der henviser til, at medlemsstaterne har haft tilstrækkelig tid til at tilpasse deres sociale sikringsordninger til den frie bevægelighed for arbejdstagere i EU, navnlig de medlemsstater, som gør brug af overgangsperioden;
 - 1. påpeger, at princippet om fri bevægelighed er en grundlæggende rettighed for alle unionsborgere, og at ingen undtagelser fra EU's lovgivning, for så vidt angår denne grundlæggende rettighed, kan accepteres;
 - 2. anser den meget negative og uberettigede opmærksomhed på de såkaldte byrder for beklagelig, som udløses af den frie bevægelighed og er blevet ytret af adskillige europæiske ledere i dagene op til udløbet af overgangsperioden for Bulgarien og Rumænien;
 - 3. modsætter sig kraftigt de samme europæiske ledes holdning med hensyn til at anmode om ændringer af og restriktioner for borgernes frie bevægelighed; understreger, at i tilfælde, hvor en borgergruppes rettigheder indskrænkes, udelukkes og fremhæves den pågældende gruppe, opfattes det som uretmæssig behandling fra EU, risikeres det, at disse grupper efterlades sårbare over for angreb fra fremmedfjendske kræfter, samtidig med at det har vidtgående indvirkninger på stigende racisme og fremmedhad i alle medlemsstaterne;
 - 4. betragter den holdning, som visse politiske partier indtager, for fejlagtig med hensyn til, at migration er en byrde for de nationale sociale sikringsordninger, og at såkaldt ”velfærdsturisme” udgør en overhængende fare for medlemsstaternes sociale ordninger; påpeger, at ingen af de medlemsstater, som har beklaget denne byrde, har forelagt dokumentation for Kommissionen som påkrævet;
 - 5. påpeger, at der ved direktiv 2004/38/EF allerede er fastlagt en restriktion, eftersom

personer skal dokumentere, at de råder over tilstrækkelige ressourcer for således ikke at blive en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system;

6. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sørge for en streng håndhævelse af de arbejdsretlige bestemmelser for derved at sikre ligebehandling af alle arbejdstagere i EU; påpeger, at medlemsstaterne skal træffe enhver foranstaltning med henblik på at bringe udnyttelse af sårbare arbejdstagere til ophør, og at dette støtter loyal konkurrence i erhvervslivet og loyale arbejdsmarkeder;
7. anerkender, at der findes få såkaldte hotspots, hvor der kommer grupper af meget fattige mennesker fra andre medlemsstater, og at dette skaber gnidninger i de pågældende byer; bemærker, at en række lokale myndigheder og samfund har arbejdet konstruktivt med at finde løsninger på disse problemer;
8. mener imidlertid, at disse gnidninger kan og bør gribes an ved både at hjælpe de berørte enkeltpersoner og ved at støtte de berørte regioner, dvs. gennem Den Europæiske Socialfond;
9. anmoder medlemsstaterne om at fastholde deres forsvar af arbejdstageres rettighed til fri bevægelighed som en grundlæggende rettighed, som bør understøttes af anstændige sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder samt en streng håndhævelse af de arbejdsretlige bestemmelser;
10. påpeger, at hvis EU-borgere er beskæftiget eller har bopæl ved siden af hinanden, bør deres rettigheder og forpligtelser ikke afhænge af deres nationalitet;
11. henstiller til medlemsstaterne at tage alle tænkelige midler i brug for at bekæmpe fattigdomsrelateret migration i EU uden at undergrave princippet om fri bevægelighed for personer og deres familiemedlemmer;
12. anmoder medlemsstaterne om at sikre, at udenlandske arbejdstagere fra EU og nationale arbejdstagere behandles ens;
13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.